KUR'ÂNI KERİM'İN SIRRI- Şeyh Şerâfeddîn Efendi

Kur'ânı Kerîm'den her devirde anlaşılabilen, ancak o devrin ilmî seviyesi nispetindedir. Her yeni keşif, onun icazkâr beyânlarından birinin daha anlaşılmasını sağlamaktadır. Böyle olmayıp da bu gerçekler beşerî keşiflerden evvel ve sarahatle beyan buyrulsa idi, buna akıl erdiremeyenler redde mecbur kalırlar ve İslâm îmanı, çoktan bu zındıkların matlûbları veçhile inkıtaa uğrardı.

Kur'anı Kerîm'in bu husûsiyetiyle alâkalı olarak târihî bir vak'a zikretmek isteriz:

Said Halim Paşa sadrazam iken (sadrazamlığı 1914-18) kendisiyle görüşen bir İngiliz diplomatı, bilvesile ona şu suâli tevcîh etmiştir:

"**Paşa Hazretleri! Müslümanlar bütün hakikatlerin ve bu arada fennî gerçeklerin Kur'ân'da mevcûd olduğunu iddia eder dururlar. Lâkin bir gerçeği biz Batılılar keşf edip ortaya koymadıkça da Kur'ân'dan çıkarıp gösterememektedirler. Benim aklım buna hep takılmaktadır. Acaba siz ne dersiniz, böyle midir?"**

Said Halim Paşa, Mısır'da büyüdüğü Arapça'ya vâkıf olduğu, devrin îcâbı İslâm'ı oldukça iyi bildiği halde kendine göre bir izahatta bulunmuş, ancak serdettiği fikirler İngiliz diplomatınca kabule şâyân görülmemiştir. Bu duruma canı sıkılan Sadrazam Halim Paşa, Osmanlı Meclisi Mebusân'ma telefon ederek o zaman mecliste pek çok olan din âlimlerinden birinin acele sadârete gönderilmesini taleb etmiştir. Bu suretle celb edilen hocanın verdiği cevaplar da İngiliz diplomatını tatmin etmeyince Said Halim Paşa, İngiliz'den ertesi güne kadar kendilerine müsâade edilmesi ricasında bulunup meclisten gönderilen hocaya da:

"Din âlimi olan sensin!.. Başka din âlimlerini de sen benden iyi tanırsın. Bunlar içinde dostumuzu tatmin edebilecek bir izahatta bulunabilecek her kim var ise, onu arayıp bul ve yarın benim yanıma getir!.." demiştir.

Bu hoca efendi, bu iş İçin kalkıp Yalova'nın Reşadiye Köyü'nde oturan Nakşî meşâyihinden Şeyh Şerâfeddîn kaddese'llâhü sırrahu'l azîz Hazretleri'nin nezdine gitmiş. Şeyh Şerâfeddîn Efendi, Şeyh Şâmille birlikte Türkiye'ye gelip yerleşmiş olan cemaattendi. Sultan Reşad, yerleştikleri köydeki hazîne arazîsini onlara tahsis etmiş bulunduğundan bu köye "Reşadiye" (şimdiki Güney Köyü) adı verilmişti. 1930 yılında vâkî olan **"Menemen Vak'ası"**nda uzun bir müddet hapis yatmış ve nihayet beraat etmiş bulunan Şeyh Şerâfeddîn Efendi, o zaman ziyaretine gelen hocadan durumu öğrenince onu köyünde bir akşam misafir edip ertesi gün sabah namazıyla birlikte bir faytona binip öğlen üzeri birlikte Cağaloğlu'ndaki Sadâret'e gelmiştir. İngiliz diplomatı tekrar huzura celbedilip suâlini tekrarlaması istenmiş, söylenenleri evvelce zikrettiğimiz gibi dinleyen Şeyh Şerâfeddîn Efendi demiş ki;

"Evet, Kur'ânı Kerîmde kıyamete kadar vâkî olacak fennî keşiflerin hepsi mevcûddur. Çünkü O, bir "Kitâbı Kâinat" 'tır Bu gerçeklerin siz Batılılar fiilen ortaya çıkarmadıkça bir müslüman tarafından Kur'ânı Kerim'den çıkarılıp gösterilemediği de doğrudur. Ama bunun üç sebebi vardır ki; size bunların ikisini söyleyebilirim. Üçüncüsü siz Batılılar'ın aleyhine olduğundan onu söylemek nezâkete aykırı olur."

İngiliz diplomat, her üç sebebin de söylenmesinde ısrar edince Şeyh Şerâfeddîn Hazretleri buyurmuşlar ki:

"Kur'ânı Kerîm'de fennî hakîkatlere temas "sarâhat'le değil "delâlet" cihetiyledir. Bunun birinci sebebi eğer bu gerçekler sarahat cihetiyle olsaydı Kur'ân'ın hacmi alabildiğine genişleyeceğinden onun ezberlenmesi imkânsızlaşırdı. Hâlbuki sâir semavî kitapların başına gelen tahrif hâdisesinin Kur'ân için vâkî olmama sebeplerinden biri de bu ezberlenme keyfiyetidir. Yazının yaygın olmadığı bir zamanda tahrif, ancak bu suretle önlenebilirdi."

İngiliz diplomat:

"Eh." deyip pek tatmin olmamış gibi görünmüş. Şeyh Şerâfeddîn Hazretleri devamla:

"Fakat asıl sebep bu değildir. Eğer kıyamete kadar mer'iyyeti murâdı İlâhî iktizâsı olan Kur'ânı Kerîm, fennî gerçeklere sarahat cihetiyle temas etmiş olsaydı asırlardan beri mü'min ve müslim olan insanların çoğu, zamanlarındaki fennî terakki seviyesi itibariyle onları kabule yaklaşmayıp inkâr ederler ve îmân dâiresinden çıkarlardı. Bu gerçekleri onlar fiilen isbât edildikten sonra bunlara delâlet eden âyetleri bu yolda telâkki edenler inkâr yerine bilâkis îmanlarının kuvvetlenmesi gibi bir netîce elde ederler."

Şeyh Şerâfeddîn Efendi, üçüncü sebebi zikretmeyi nezâkete aykırı telâkki ettiğinden mazur görülmesini taleb ettiyse de İngiliz diplomatın ısrarıyla onu da şu şekilde ortaya koymuştur:

"Kur'ânı Kerîm, zikrettiğim şu iki sebep yüzünden fennî gerçeklere "sarahat" yerine "delâlet" tarikiyle temas etmiş olduğundan bu gerçekleri herkes anlayıp kavrayamaz. Lâkin bunları siz Batılılar tecrübe edilir ve isbatlanır hâle getirmeden de bilenler vardır. Bunlar ilimde "rusûh sahibi" olan ve zahiri ilimler kadar ledünnî ilimlere de vâkıf kimselerdir. Lâkin onlara bildiklerini söylemek hususunda müsâade yoktur. Bunun sebebi Dünya hayatının sa'y (çalışma) esasına müstenid olan aslî nizamı muhafaza olduğu kadar aynı zamanda siz Batılıların her fennî keşfi egoistçe kendi emelleriniz istikâmetinde ve başka milletlerin aleyhine kullanmanızdır. Sizin Kur'ân'dan çıkarılacak bir fennî keşfe vâkıf olmanız engellenemeyeceği içindir ki bu bize yasaklanmıştır."

deyince İngiliz diplomat bunun bir **"bahane"** olduğu yolunda itirazda bulunmuş ve onu ikna etmenin mümkün olmadığını gören Şeyh Şerâfeddîn Hazretleri şu sözleri söylemeye mecbûr kalmıştır.

"Bak ekselans! Ben de Kur'ân'ın delâlet cihetiyle temas ettiği fennî gerçeklerin kâffesine bir ilâhî mevhîbe olarak vâkıf olanlardanım. İstesem size kıyamete kadar vâkî olacak bütün fennî keşifleri tâdâd edebilirim.(sayabilirim) Lâkin bunu yapmak benim için manevî bir intihar olur. Ancak gerçeğin bu söylediğim gibi olduğunu kabûl edebilmeniz için size başka hârika bir bilgi sunabilirim." İngiliz diplomat:

"Meselâ ne gibi." dive suâl edince Şeyh Şerâfeddîn Hazretleri: **"Sizin ceddinizi tâ Adem aleyhisselâm'a kadar sayabilirim."** karşılığını vermiştir. İngiliz'in itirazı üzerine de O'nun ceddini yukarıya doğru saymaya başlayınca İngiliz diplomat:

"Dur! Bir dakîka... Sen bunları nereden biliyorsun!? Yedinci göbekten öteye ben dahî bilmem." dedi.

Söylenenlerin doğruluğunu te'yid makamındaki bu cevâba mukâbeleten Şeyh Şerâfeddîn Hazretleri devamla:

"BEN SÂDE BUNU DEĞİL, SİZDEN DÜNYÂ'YA GELMİŞ VE GELECEK OLANLARI DA KIYAMETE KADAR SAYABİLİRİM." diyerek, karşısındaki İngiliz'in önce çocuklarını sonra torunlarını, daha sonra da henüz Dünyâ'ya gelmemiş olan neslinin İngilizce isimlerini saymaya başlayınca İngiliz diplomat

Sadrâzam'a dönerek:

"Paşa Hazretleri! Ben sizden bir din âlimi istedim, sizbana bir sihirbaz getirdiniz" diyerek kendisi için mantıken mecburî hâle gelmiş olan hidâyetten kaçınmış ve bunun ilâhî takdire bağlı bulunduğu gerçeğine yeni bir misâl olmuştur

Seksendoksan sene evvel gerçekleşmiş olan bu târihî vak'a, Allah'ın lütuf ve keremi munzam olduğunda beşerî ilim ve irâdenin ne raddelere kadar nafiz olabildiğini gösteren câlibi dikkat bir misâldir.

Kaynak:

Kadir MISIROĞLU, Tahrif Hareketleri, Sebil Yayınevi, 2011, İstanbul, c:2, s.5961